

25, 26 i 27 de febrer de 2005 , Aula 312 UB

Plataforma Mobilitzadora en Defensa de la Universitat Pública- Respostes al procés de liberalització universitària a Europa: Contracimera educativa a Bergen (Noruega).

Aquesta trobada s'estructura en tres eixos:

- **Respostes al procés de liberalització universitària a Europa: Contracimera educativa a Bergen (Noruega).** Presentació de la Trobada Europea d'Estudiants.
- **Observatori de la Universitat Pública: treballem en xarxa.** Seguint la idea sorgida a Florència durant el I Fòrum Social Europeu, la PMDUP proposa la creació d'un observatori a través del qual els moviments estudiantils d'arreu del continent puguin compartir informació i opinions, coordinar línies de treball i crear-ne de conjuntes.
- **Coordinació estudiantil a Europa: mobilitzacions conjuntes.** Posar en comú i debatre el seu posicionament respecte la situació actual de les universitats públiques europees (Procés de Bolonya) i els perills que el futur prepara (Acord General de Comerç dels Serveis, Directiva Bolkenstein...), un manifest comú podria ser una bona culminació de la trobada, i un bon text base per a la convocatòria d'una jornada de mobilitzacions estudiantils a nivell europeu.

Assemblea preparatòria del 2n Fòrum Europeu de l'Educació (Bergen, Noruega, maig del 2005)

El Comitè de preparació del II FEE que tindrà lloc a la ciutat noruega de Bergen del 20 al 22 de maig del 2005, aprofita la trobada a Barcelona per a fer una Assemblea preparatòria en la que es discutiran els principals eixos del Fòrum.

Un dels objectius clars d'aquesta trobada és portar a la societat la discussió sobre la educació. La PMDUP ja fa un any i mig que està treballant per a lluitar contra i fer propostes alternatives al Procés de Bolonya. S'han iniciat contactes amb altres organitzacions europees per a fixar uns objectius per a discutir a Bergen. La idea és agrupar la gent i els col·lectius interessats en la creació d'un espai de reunió d'organitzacions europees per a fixar pautes, ser més eficients i crear pressió.

Es posen alguns exemples de països que ja han adoptat el Procés de Bolonya, o en els que s'està fent gradualment.

Alemanya

La implantació del procés es fa difícil degut al gran nombre d'Universitats. S'ha establert com a data límit per a la seva implantació, per aquest motiu, l'any 2009.

La confusió és generalitzada entre els estudiants ja que hi ha Universitats que ja han adoptat el Procés, mentre que d'altres encara no ho han fet.

La implantació d'aquest sistema ha propiciat que moltes Universitats públiques estiguin finançades, en diferents àmbits, per empreses privades.

L'ensenyament continua sent gratuït, però es proposa cobrar una taxa per estudiant de 400 a 500 euros quadrimestrals. Molts estudiants creuen que això portarà a una desdemocratització del sistema. Denuncien la creació d'Universitats d'elit.

Un problema greu a què s'enfronten les Universitats és el del finançament, i aquest fet, junt amb la liberalització que produeix el nou Sistema, acaba afavorint l'entrada a les mateixes a empreses que tenen interès a accedir a la gestió de les Universitats.

Noruega

A Noruega, on només hi ha 4 Universitats, el Procés de Bolonya es va implantar l'any 2002, sense discussió ni diàleg previ. La Reforma pretén canviar l'estructura universitària, propiciant que sigui gestionada com si fos una empresa més.

Emparant-se en aquesta Reforma, les empreses interessades pressionen per a canviar la Llei i privatitzar les Universitats o crear noves Universitats privades.

Tots els estudiants veuen aquest procés com a quelcom negatiu i estan intentant crear xarxes de resistència.

França

A França existeix la Llei d'Autonomia d'Universitats; aquesta llei provoca que cada Universitat ha d'aconseguir mètodes de finançament. Això provoca que s'obrin les portes a les empreses: s'inicia un procés de liberalització de la Universitat.

Els estudiants s'estan mobilitzant però el seu poder de pressió encara no és prou important.

País Basc

Els estudiants del País Basc es queixen de la poca informació que se'ls està donant i, quan se'ls en dona, creuen que és una informació tendenciosa, intentant positivar el Procés davant de l'alumnat i intentant anul·lar qualsevol intent de debat previ a la implantació.

A algunes Universitats privades ja s'ha implantat el Procés, però és poca la informació que es té del resultat. Els estudiants estan molt interessats en la creació de l'Observatori i en crear fòrums de discussió que ajudin a crear una opinió crítica al País Basc.

Catalunya

Des de la PMDUP es denuncien pressions polítiques per a implantar el Procés a Catalunya. S'estan fent proves pilot a algunes carreres.

Demanden la creació d'una Comissió per a fer un seguiment del procés d'implantació i, en virtut dels resultats, oposar-se.

Totes les delegacions participants del País Basc, Andalusia, Madrid, Galícia i les Illes Balears, fan constar el seu reconeixement a la tasca duta a terme pel PMDUP i a la capacitat de mobilització i d'informació que han estat capaços de generar.

D'altra banda es proposa constituir l'Observatori de la Universitat Pública, per tal d'establir una xarxa d'estudiants d'arreu del continent que serveixi per a analitzar conjuntament aquells processos o reformes educatives que els afecten, així com per a intercanviar informació i opinions de la situació de la Universitat Pública als diferents territoris.

La creació de l'Observatori ha de servir per marcar i desenvolupar unes pautes de treball comunes per part de les persones, organitzacions i col·lectius interessats en la política educativa i en la construcció d'un ensenyament públic, popular, de qualitat, laic, antipatriarcal i científic.

Es crearien Comissions de treball a nivell continental que servien per a analitzar conjuntament i en profunditat la situació del sistema educatiu i els efectes de les progressives reformes liberalitzadores. Alguns temes d'estudi podrien ser El Procés de Bolonya, les referències sobre educació a la Constitució Europea, els Acords Generals sobre Comerç de Serveis (AGCS) de la OMC o la Directiva Bolkenstein, o el pes que està guanyant el paper d'organismes com ara la Comissió Europea o les conferències ministerials davant dels diferents ministeris d'Educació.

L'estructura i el funcionament de l'Observatori haurien de ser simples i flexibles, treballant en xarxa i aprofitant el calendari d'activitats internacionals per a fer una o dues trobades presencials anuals.